

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

Žalobce

J. D., nar. X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Jakubem Olivou, LL.M.
se sídlem Plzeňská 3350/18, 150 00 Praha 5

proti

žalovanému

Náčelník Generálního štábu Armády České republiky
se sídlem Vítězné nám. 1500/5, 160 00 Praha 6

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2022, č. j. MO 47085/2022-2230,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2022, č. j. MO 47085/2022-2230 se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

- II. Žalovaný je povinen žalobci zaplatit náklady řízení, jejichž výše bude vyčíslena v písemném vyhotovení rozsudku, a to k rukám jeho zástupce Mgr. Jakuba Olivy, LL.M., advokáta, ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 2. 2022, č. j. MO 47085/2022 2230 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), bylo zamítnuto odvolání žalobce ze dne 22. 12. 2021 a potvrzeno rozhodnutí ředitele Agentury personalistiky Armády ČR (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) ze dne 7. 12. 2021, sp. zn. 18784/2021, kterým bylo rozhodnuto o propuštění žalobce ze služebního poměru ke dni 28. 2. 2022 s tím, že v případě žalobce došlo k naplnění propouštěcího důvodu podle § 19 odst. 1 písm. o) zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o vojácích z povolání*“), neboť podle zvláštního právního předpisu ztratil způsobilost pro další výkon služby v dosavadním služebním zařazení a tuto nezpůsobilost zavinil svým jednáním.
2. V případě žalobce naplnění propouštěcího důvodu spočívalo ve zrušení platnosti osvědčení fyzické osoby pro stupeň utajení Tajné rozhodnutím NBÚ č. j. 67128/2021-NBÚ/P (dále jen „*rozhodnutí NBÚ*“), neboť přestal splňovat podmínku bezpečnostní spolehlivosti podle § 12 odst. 1 písm. d) zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o ochraně utajovaných informací*“).

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. V **prvním žalobním bodu** žalobce namítal, že jak napadené rozhodnutí, tak prvostupňové rozhodnutí, bylo vydáno na základě nesprávně a neúplně zjištěného skutkového stavu a z toho plynoucího nesprávného právního posouzení, v rozporu se zásadou materiální pravdy, zásadou ochrany dobré víry a oprávněných zájmů a zásadou rovnosti a nestrannosti.
4. Žalobce odmítl závěry žalovaného o tom, že byly naplněny podmínky pro propuštění ze služebního poměru dle § 19 odst. 1 písm. o) zákona o vojácích z povolání. Uvedl, že byl před zahájením řízení o propuštění ze služebního poměru **opakovaně obeznámen se skutečností, že pokud jej nebude možné služebně zařadit na služební místo v rámci Armády České republiky, navrhuje pplk. Ing. P. Š. jako vedoucí pohovoru zahájit správní řízení ve věci propuštění vojáka ze služebního poměru v souladu se zákonem o vojácích z povolání.** Na základě této informace byl žalobce důvodně přesvědčen, že v případě, kdy jej bude možné služebně zařadit, nebude řízení o jeho propuštění ze služebního poměru vůbec zahajováno, a dojde k jeho zařazení na jiné služební místo v rámci Armády České republiky. Ačkoliv ze strany samotné Armády České republiky nebylo nové služební místo zajištěno, zajistil si sám žalobce možné nové služební místo na 24. základně dopravního letectva Praha-Kbely. Toto pracoviště o žalobce samo projevilo zájem, a to i za situace, kdy bylo obeznámeno o celkové situaci ohledně jeho bezpečnostní prověrky. Kromě tohoto pracoviště mělo o osobu žalobce zájem taktéž Krajské vojenské velitelství v Brně, kam bylo žalobci zakázáno jít na pohovor, a pracoviště v Rakovníku u logistického praporu. Žalobce možnost dalšího služebního zařazení v rámci zahájeného řízení o propuštění ze služebního poměru opakovaně uváděl a k prokázání této skutečnosti i navrhoval, aby správní orgán I. stupně provedl důkaz zajištěním výpisu z ISSP, aby bylo potvrzeno, že může být nadále služebně zařazen u AČR. K prokázání této skutečnosti na

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

žalobcovu žádost dokonce pracoviště Praha-Kbely telefonicky kontaktovalo Agenturu personalistiky se sdělením, že o žalobce mají zájem, avšak bez jakéhokoliv zohlednění ze strany správního orgánu I. stupně. **Správní orgán I. stupně tento navrhovaný důkaz neprovedl, ani nijak nezohlednil, a tak nedostatečně zjistil skutkový stav věci. Důkazem se nezabýval ani žalovaný v návaznosti na podané odvolání, kde na tuto skutečnost žalobce opět upozorňoval.**

5. Žalobce dále uvedl, že s ohledem na průběh událostí je zjevné, že mu ani personální oddělení ani nadřízený orgán nesdělili, že dle zákona o vojácích z povolání bude nutné jeho služební poměr ukončit. V důsledku toho nebyla žalobci ani umožněna rekvalifikace, jelikož o tu je nutné žádat půl roku před skončením služebního poměru. Zároveň v návaznosti na toto nesdělení o nutnosti ukončení služebního poměru vykonával žalobce v srpnu roku 2021 služební činnost jakožto instruktor základní přípravy, kde je služební místo na vyhrazených prověrkách. Žalobce se pak mohl v případě oboustranného zájmu služebně zařadit na VÚ 8660 ve Vyškově. Celý tento výkon služební činnosti však byl zbytečný, jelikož již v této době měl být žalobce obeznámen s tím, že bude propuštěn ze služebního poměru.
6. Ve **druhém žalobním bodu** žalobce uvedl, že již v rámci odvolání opakovaně upozorňoval na skutečnost, že propuštění ze služebního poměru je v jeho případě příliš tvrdé a nepřiměřené. Chování žalobce po celou dobu jeho působení v Armádě ČR lze hodnotit velice kladně. Žalobce kariérně postupoval, absolvoval několik speciálních kurzů a školení, vykonal službu v zahraničí, jeho hodnocení bylo vždy velmi dobré, a profesní a fyzické přezkoušení bylo hodnoceno téměř vždy výtečně. V době ukončení služebního poměru měl žalobce takřka jisté povýšení na pozici instruktora taktické přípravy. Z celého průběhu služby je tak zcela evidentní, že žalobce služba v Armádě ČR naplňuje, a až do okamžiku jeho propuštění ze služebního poměru byla smyslem jeho života. Správní orgán I. stupně ani žalovaný však tyto skutečnosti vůbec nezohlednili, tedy vůbec nepřihlédli k individuálním okolnostem věci. Žalobci byl navíc ukončen služební poměr v okamžiku, kdy mu zbývala již jen krátká doba k tomu, aby mu náležel výsluhový příspěvek ve zvýšené výši ve smyslu ustanovení § 132 a násl. zákona o vojácích z povolání. S ohledem na tuto skutečnost je zjevné, že napadané rozhodnutí spolu s rozhodnutím správního orgánu I. stupně má za následek zcela zásadní dopad do práv žalobce, když kromě znemožnění povýšení, zničení vybudované kariéry a poškození svého jména, má napadané rozhodnutí dopad také do jeho finanční sféry.
7. Žalobce má za to, že právě při zohlednění individuálních okolností případu, by bylo naprosto zjevné, že míra závažnosti jeho jednání, pro které mu byla odejmuta bezpečnostní prověrka na úrovni Tajné, je v porovnání s jeho dosavadním chováním, jednáním a celkovým působením v Armádě ČR zcela zanedbatelná, obzvláště pak v situaci, kdy mělo o osobu žalobce zájem jiné pracoviště. Zároveň žalobce upozornil na to, že dle jeho názoru je třeba zohlednit také to, že na jeho služebním místě je vyžadována prověrka ve stupni Tajné, přestože se k informacím, spadajícím pod tento stupeň bezpečnostní prověrky, v rámci výkonu služby nedostával.
8. Ve **třetím žalobním bodu** žalobce uvedl, že s ohledem na to, za jakých okolností došlo ke sdělení nepravdivých informací během pohovoru u NBÚ dne 22. 2. 2018, zastává názor, že si nezpůsobilost pro další výkon služby v dosavadním zařazení nezavinil vlastním jednáním. I z tohoto důvodu tak nejsou splněny podmínky pro možnost aplikace § 19 odst. 1 písm. o) zákona o vojácích z povolání. Žalobce sám přiznal, že NBÚ neuvedl pravdu,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

kdy se mělo jednat o informaci, ohledně financování pořízení nemovitosti, kdy jakmile se dozvěděl o tom, že byl ze strany třetích osob obelstěn, celou situaci napravil, kdy byla s prodávající uzavřena dohoda o narovnání a prominutí dluhu.

9. Ve **čtvrtém žalobním bodu** žalobce uvedl, že v jeho případě bylo ze strany žalovaného i správního orgánu I. stupně postupováno diskriminačně. Žalobce disponuje za dobu působení v Armádě ČR informacemi, dle kterých hned u několika osob, včetně vysoce postavených hodnostářů, došlo ke ztrátě prověrky, přičemž ale nedošlo k propuštění těchto osob ze služebního poměru – naopak, byla jim nabídnuta jiná služební místa. Je tak zjevné, že v případech obdobných tomu žalobcovu volí správní orgány zcela jiný postup. Za situace, kdy žalovaný argumentuje tím, že není dán žádný prostor pro uvážení, zda služební poměr v případě ztráty bezpečnostní prověrky musí být ukončen, nebo ne, je zde zcela evidentní libovůle, účelovost a **diskriminace**, pokud u některých osob, které o prověrku přišly, k propuštění ze služebního

poměru dle § 19 odst. 1 písm. o) zákona o vojácích z povolání nedošlo, a naopak jim byla nabídnuta jiná služební zařazení. Kromě toho je zde dle názoru žalobce taktéž rozpor se zásadou rovnosti a nestrannosti. Žalovaný tak v případě žalobce postupoval v rozporu s čl. 1 Listiny základních práv a svobod, které jasně diktuje, že lidé jsou si rovni v důstojnosti i v právech, a současně s jejím čl. 37 odst. 3.

10. **Zároveň** žalobce upozornil na zcela nestandardní postup NBÚ, z jehož strany bylo zjišťováno na jednotlivých praporech, kde žalobce sloužil, co nejvíce informací o jeho osobě tak, aby se NBÚ rozhodl, na základě čeho prověrky odejme. Z tohoto jednání se dá dovodit, že NBÚ aktivně vyhledával důvod, proč prověrky žalobci odejmout. Jednalo se tak o zcela účelové jednání s cílem poškodit žalobce.
11. **V doplnění žaloby ze dne 3. 8. 2020** žalobce dále uvedl, že na podporu tvrzení uvedených ve čtvrtém žalobním bodu podal dne 18. 7. 2022 žádost o informace ve smyslu zákona č. 106/1999 sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, v rámci kterého vznesl na Ministerstvo obrany následující dotazy: 1. Kolika příslušníkům Armády ČR byla za období od 1. 7. 2015 do 1. 7. 2022 zrušena platnost o osvědčení fyzické osoby pro stupeň utajení Přísně tajné a Tajné? 2. S kolika z těchto osob byl následně skončen služební poměr na základě ustanovení § 19 odst. 1 písm. o) zákona o vojácích z povolání? V návaznosti na tuto žádost bylo ze strany Ministerstva obrany sděleno, že v období od 1. 7. 2015 do 1. 7. 2022 byla zrušena platnost osvědčení fyzické osoby pro stupeň utajení Přísně tajné jednomu a pro stupeň utajení Tajné celkem 28 příslušníkům Armády České republiky. V tomto období byl ukončen služební poměr podle § 19 odst. 1 písm. o) zákona o vojácích z povolání, 15 vojákům. Uvedené dle žalobce jednoznačně prokazuje, že dochází k diskriminačnímu jednání, když je z poskytnutí informací zřejmé, že přestože byly předmětné prověrky v daném období odebrány 28 příslušníkům Armády České republiky, byl služební poměr ukončen pouze 15 z nich. Je zde tak zcela zjevné rozdílné zacházení s jednotlivými příslušníky Armády České republiky, a argumentace žalovaného, že ztráta příslušné prověrky je obligatorním důvodem pro propuštění ze služebního poměru, je zjevně účelová, když z výše uvedeného vyplývá, že k propuštění ze služebního poměru nedochází v každém jednotlivém případě ztráty prověrky.
12. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.
13. Dále uvedl, že žalobce byl dnem 28. 2. 2022 propuštěn ze služebního poměru, neboť podle zvláštního právního předpisu přestal být způsobilý pro další výkon služby v dosavadním

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

služebním zařazení, přičemž tuto nezpůsobilost zavinil svým jednáním. Podle ustanovení § 19 odst. 1 písm. o) zákona o vojácích z povolání voják musí být propuštěn ze služebního poměru, pokud podle zvláštního právního předpisu není způsobilý pro další výkon služby v dosavadním služebním zařazení, přičemž tuto nezpůsobilost zavinil svým jednáním. Jde tak o obligatorní důvod propuštění ze služebního poměru.

14. V důsledku zrušení platnosti osvědčení fyzické osoby pro stupeň utajení Tajné přestal být žalobce podle zákona o ochraně utajovaných informací způsobilým pro další výkon služby v dosavadním služebním zařazení. NBÚ shledal u žalobce bezpečnostní riziko podle § 14 odst. 3 písm. g) zákona o ochraně utajovaných informací, tedy uvedení nepravdivé informace nebo zamlčení informace rozhodné pro objektivní zjištění skutečného stavu věci podle části čtvrté zákona o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti.

15. Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobce, že ke zrušení platnosti osvědčení fyzické osoby pro stupeň utajení Tajné rozhodnutím NBÚ došlo bez příčiny v jeho jednání. NBÚ zrušil platnost osvědčení fyzické osoby pro daný stupeň z toho důvodu, že žalobce pozbyl podmínku bezpečnostní spolehlivosti. Z dikce zákona o ochraně utajovaných informací dle žalovaného nepochybně vyplývá, že ztráta bezpečnostní spolehlivosti je vždy podmíněna jednáním účastníka bezpečnostního řízení. NBÚ shledal u žalobce bezpečnostní riziko, spočívající v uvedení

nepravdivé informace nebo zamlčení informace rozhodné pro objektivní zjištění skutečného stavu věci podle části čtvrté zákona o ochraně utajovaných informací. Sám žalobce v průběhu řízení před NBÚ uvedl, že si byl vědom toho, že informace o způsobu financování nemovitosti, tak, jak je NBÚ uvedl, se nezakládají na pravdě. Nepravdivé informace sdělil vědomě, a dokonce účelově, ve snaze obelhat NBÚ a dosáhnout vydání osvědčení. Jedná se proto nezpochybnitelně o vlastní jednání žalobce, a toto jednání bylo bezprostředním důvodem pro zrušení platnosti osvědčení.

16. V případě propuštění ze služebního poměru podle § 19 odst. 1 písm. o) zákona o vojácích z povolání zákon nestanovuje podmínku, že pro vojáka není jiné služební zařazení tak, jako v případě ustanovení § 19 odst. 1 písm. c) zákona o vojácích z povolání. Platí tak, že, *a contrario* k ustanovení § 19 odst. 1 písm. c) zákona o vojácích z povolání, dojde k propuštění vojáka, aniž by byla stanovena povinnost hledat pro něj jiné vhodné služební místo. Pokud jsou tedy splněny podmínky dle § 19 odst. 1 písm. o) zákona o vojácích z povolání, služební orgán musí aplikovat propouštěcí důvod dle písm. o) citovaného ustanovení bez toho, že by mohl využít svého oprávnění věc samostatně posoudit a rozhodnout o ní odlišně. Takový postup by nutně musel být kvalifikován jako nezákonný. Z těchto důvodů proto služební orgán I. stupně nezvažoval, a ani nemohl zvažovat, případné jiné služební zařazení žalobce, a to přes skutečnost, že si tento měl služební místo sám zajistit.
17. Při jednání dne 4. 10. 2023, při kterém účastníci setrvali na svých stanoviscích, zástupce žalovaného předložil soudu přílohu 1 k Stanovisku ředitele Agentury personalistiky AČR, ve které se uvádí, že vojáci označení jako AI, AK a AS *byli v době odebrání platnosti OFO na stupeň "T" zařazení na služební místo s požadavkem na stupeň "V", a u vojáka AJ nebylo posuzováno vlastní zavinění vojáka při odebrání OFO a tento přeložen na služební místo s požadavkem "V"*.

18. Zástupce žalobce k tomu uvedl, že žalovaný sice splnil výzvu soudu, co se týče tvrzení, nesplnil ji však, co se týče doložení, resp. důkazních návrhů, když se opět jedná jen o nějaké anonymizované sdělení a nikoliv o listiny týkající se jednotlivých vojáků.

III.

Posouzení žaloby

19. Městský soud v Praze (dále též jen jako „*městský soud*“, nebo jen „*soud*“) na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů [dále jen „*s. ř. s.*“]), přezkoumal napadená rozhodnutí, včetně řízení, která jejich vydání předcházela. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
20. Soud se nejprve zabýval **prvním žalobním bodem**, v němž žalobce namítal, že nebyly naplněny podmínky pro propuštění žalobce ze služebního poměru dle § 19 odst. 1 písm. o) zákona o vojácích z povolání a dále, že mělo dojít nikoliv k jeho propuštění ze služebního poměru.
21. Této námitce soudce nepřisvědčil.
22. Mezi stranami nebylo sporu o tom, že služební zařazení, ze kterého byl žalobce propuštěn vyžadovalo osvědčení fyzické osoby na stupeň utajení „T“ a že mu bylo toto odebráno rozhodnutím Národního bezpečnostního úřadu ze dne 13. 8. 2021, č.j. 67128/2021-NBÚ/P.
23. Podle § 19 odst. 1 písm. o) zákona o vojácích z povolání „*voják musí být propuštěn ze služebního poměru, pokud podle zvláštního právního předpisu není způsobilý pro další výkon služby v dosavadním služebním zařazení, přičemž tuto nezpůsobilost zavinil svým jednáním.*“
24. Podle komentáře k pro projednávanou věc stěžejnímu § 19 odst. 1 písm. o) zákona o vojácích z povolání platí, že „*v případě, že si voják svým jednáním způsobí ztrátu právní způsobilosti k výkonu služby ve služebním zařazení, musí být propuštěn ze služebního poměru. Jedná se zejména o případy související s bezpečnostní způsobilostí, když voják například vrátí nebo zničí oznámení nebo osvědčení umožňující přístup k utajovaným informacím. Toto může nastat i v případech, kdy voják svým jednáním způsobí nezpůsobilost pro výkon činnosti na daném místě (např. u řidičů, elektrikářů), kde je stanoven předpoklad pro tuto činnost jiným právním předpisem. Za poznámku stojí, že v tomto případě zákon nevyžaduje zvláštní formu zavinění jednání vojákem*“ (Komentář k § 19, In: Daněk, Jaroslav a kol., *Zákon o vojácích z povolání: Komentář*, Wolters Kluwer: ASPI, stav k 28. 2. 2021; zvýraznění doplněno soudem).
25. Zákon, stejně jako komentářová literatura a judikatura (k tomu viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2014, sp. zn. 3 Ads 107/2013, č. 3112/2014 Sb. NSS), důsledně rozlišují mezi jednotlivými důvody propuštění ze služebního poměru podle § 19 odst. 1 zákona o vojácích z povolání, stejně jako mezi tím, v jakém případě je nutné zařadit vojáka na jiné služební místo (viz např. písm. c) a d) tohoto ustanovení), a kdy takovýto postup není stanoven.
26. V případě § 19 odst. 1 písm. o) zákona o vojácích z povolání pak platí, že služební poměr vojáka lze pouze skončit, zákon tzv. nabídkovou povinnost služebnímu orgánu neukládá.

27. Správní orgány tak v případě žalobce, který na jiné místo v mezidobí zařazen nebyl, nepochybily, pokud zcela v souladu se zněním pro věc rozhodné právní úpravy rozhodly o skončení jeho pracovního poměru, a při svém rozhodnutí nepřihlížely k vedlejším okolnostem, jako je doba předchozího působení žalobce v Armádě ČR, jeho minulá služební hodnocení apod., jelikož uvedené podmínky žalobce naplnil, neboť mu byla zrušena platnost osvědčení fyzické osoby pro stupeň utajení Tajné a on tak nebyl podle zvláštního právního předpisu - zákona o ochraně utajovaných informací, způsobilým pro další výkon služby v dosavadním služebním zařazení.
28. Za situace, kdy správní orgány obou stupňů postupovaly zcela v souladu s platnou a účinnou právní úpravou, tak žalobní námitka nemůže obstát.
29. Důvodným soud neshledal ani **druhý žalobní bod**, podle kterého bylo propuštění ze služebního poměru v případě žalobce příliš tvrdé a nepřiměřené, bez přihlédnutí k individuálním okolnostem věci (míra provinění žalobce a dopad rozhodnutí do jeho profesního a soukromého života apod.).
30. Tato žalobní argumentace v konfrontaci se zákonnou úpravou také neobstojí, neboť správní orgány v případě, že je voják zařazený na místo, na kterém osvědčení potřebuje, nemůžou rozhodnout jinak, než jej propustit.
31. Soud také nemůže vejít na argumentaci žalobce v tom smyslu, že odejmutí bezpečnostní prověrky na stupeň utajení Tajné je v porovnání s jeho dosavadním působením v Armádě ČR zcela zanedbatelné, obzvláště pokud mělo o jeho osobu zájem jiné pracoviště. Takováto úvaha nemá v platné právní úpravě žádnou oporu.
32. Soud souhlasí se závěrem žalovaného na str. 3 napadeného rozhodnutí, že veškeré další okolnosti, které měly být příčinou jednání žalobce, jsou pro rozhodnutí správního orgánu bez významu a že v případě naplnění důvodu pro skončení služebního poměru podle § 19 odst. 1 písm. o) zákona o vojácích z povolání nepřipouští možnost jakékoliv diskrece ze strany správních orgánů.
33. Soud nepřisvědčil ani **třetí žalobní námitce**, podle které žalobce nezpůsobilost pro další výkon služby v dosavadním zařazení nezavinil vlastním jednáním.
34. Ze správního spisu a též ze samotného vyjádření žalobce v podané žalobě totiž plyne závěr zcela opačný. Žalobce v podané žalobě sám přiznal, že v bezpečnostním řízení před NBÚ neuvedl pravdu ve vztahu ke zbývajícím částem kupní ceny nemovitosti, kterou pořizoval. Žalobce v bezpečnostním řízení před NBÚ nepravdivé informace jednak skutečně uvedl, jednak si jejich

nepravdivosti byl vědom. Uvedeným jednáním naplnil charakter bezpečnostního rizika podle § 14 odst. 3 písm. g) zákona o ochraně utajovaných informací. U žalobce tak bylo zjištěno bezpečnostní riziko podle § 14 odst. 1 zákona o ochraně utajovaných informací, a tudíž nebyl bezpečnostně spolehlivou osobou, jak vyžaduje § 12 odst. 1 písm. d) zákona o ochraně utajovaných informací. Tím byla naplněna jedna z podmínek pro zrušení služebního poměru podle § 19 odst. 1 písm. o) zákona o vojácích z povolání (nezpůsobilost pro další výkon služby v dosavadním služebním zařazení podle zvláštního právního předpisu). Žalobce současně nepravdivé informace sdělil sám a vědomě, tj. nezpůsobilost si zavinil svým vlastním jednáním, čímž splnil i druhý předpoklad pro aplikaci § 19 odst. 1 písm. o) zákona o vojácích z povolání a pro rozhodnutí o skončení jeho pracovního poměru.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

35. To, že k jeho jednání ohledně financování nemovitosti jej mělo vést lstivé jednání třetích osob, není pro rozhodnutí věci stěžejní. Z rozhodnutí Národního bezpečnostního úřadu ze dne 13. 8. 2021, č.j. 67128/2021-NBÚ/P, totiž vyplývá, že žalobce se stal bezpečnostním rizikem nikoliv z důvodu, jakým způsobem financoval pořízení nemovitosti, ale právě z důvodu vědomého uvádění nepravdy při bezpečnostním pohovoru. K tomu soud dodává, že samotný subjektivní názor žalobce nemůže s ohledem na závěry rozhodnutí NBÚ obstát.
36. Soud neshledal důvodným ani **čtvrtý žalobní bod**, v němž žalobce tvrdil, že v jeho případě bylo postupováno diskriminačně a v rozporu se zásadou rovného zacházení.
37. Obecně se diskriminací rozumí takové jednání, včetně opomenutí, kdy se s jednou osobou zachází méně příznivě, než se zachází nebo zacházelo nebo by se zacházelo s jinou osobou **ve srovnatelné situaci**, a to z důvodu rasy, etnického původu, národnosti, pohlaví, ... atd. Rovněž dle ust. § 2 odst. 3 věta druhé a třetí zákona, *je zakázána diskriminace uchazečů a vojáků z důvodu rasy, barvy pleti, pohlaví, sexuální orientace, víry a náboženství, národnosti, etnického nebo sociálního původu, majetku, rodu, manželského a rodinného stavu a povinností k rodině, těhotenství nebo mateřství anebo proto, že vojákyně kojí. Je zakázáno i takové jednání služebních orgánů, které diskriminuje nikoliv přímo, ale až ve svých důsledcích. Za takové jednání se považuje i navádění k diskriminaci. Za diskriminaci se nepovažují případy, kdy je pro odlišné zacházení věcný důvod spočívající v povaze služby, kterou voják vykonává, a který je pro výkon této služby nezbytný.*
38. Soud předně uvádí, že žalobce nenamítá diskriminaci z důvodu rasy, etnického původu atd.
39. Dle ust. § 2 odst. 3 zákona, *služební orgány jsou povinny zajišťovat rovný přístup a rovné zacházení se všemi uchazeči o povolání do služebního poměru (dále jen "uchazeč") a se všemi vojáky při vytváření podmínek výkonu služby, zejména pokud jde o odbornou přípravu a dosažení služebního postupu, odměňování, jiná peněžitá plnění a plnění peněžité hodnoty.*
40. Ze shora uvedeného vyplývá, že o nerovné zacházení by se mohlo jednat, pokud by v případě žalobce bylo zacházeno jinak, než bylo zacházeno s jiným vojákem, a to ve srovnatelné situaci. Žalobce však v žalobě neuvedl další skutečnosti, ze kterých by bylo možné dovodit, že s ním bylo ve srovnatelné situaci zacházeno méně příznivě. Soud má totiž za to, že zařazení na jiné konkrétní služební místo, na které není právní nárok, je výsledkem komplexnější úvahy ohledně odborných a osobnostních předpokladů pro zařazení na toto místo, při které hraje roli více faktorů, nikoliv tedy pouze skutečnost, že voják přišel o bezpečnostní prověrku vlastním zaviněním. Tyto další skutečnosti však žalobce ve své žalobě netvrdil (např. o jaké služební místo šlo, jaké byly podmínky zařazení na toto místo, že voják, který byl na toto místo zařazen, neměl požadovanou odbornost nebo jiné vlastnosti atd.). Proto samotná skutečnost, že jiný voják, kterému byla rovněž zrušena platnost osvědčení, byl na jiné nespecifikované místo zařazen, ještě nerovný přístup k žalobci dle soudu nezakládá.
41. Pokud žalobce v další námitce upozorňoval na nestandardní postup NBÚ, který si o něm zjišťoval informace za účelem odebrání bezpečnostní prověrky, soud v tomto postupu, který
spadá mezi základní činnosti tohoto orgánu, žádný důvod pro nezákonnost žalobou napadených rozhodnutí neshledává. Jedná se naopak o postup zcela souladný s § 14 odst. 4 a 6 zákona o ochraně utajovaných informací. Samotné rozhodnutí NBÚ o zrušení platnosti

osvědčení žalobce jako fyzické osoby pro stupeň utajení Tajné pak předmětem soudního přezkumu v projednávané věci není.

42. Ani tuto žalobní námitku tak soud neshledal důvodnou.
43. Žalobce však žalovanému v rámci první žalobní námítky vytýkal i nedostatečně zjištěný skutkový stav ohledně jeho možného zařazení na jiné místo a to, že se správní orgány touto skutečností nijak nezabývaly a navrhovaný důkaz ohledně toho, že o něj mají zájem na jiném služebním místě, neprovedly ani nijak nezohlednily.
44. Soud této námitce přisvědčil.
45. Dle ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí,*
46. Žalobce ve svém odvolání zcela explicitně uvedl, že *byl opakovaně obeznámen se skutečností, že pokud jej nebude možné služebně zařadit na služební místo v rámci Armády České republiky, navrhuje pplk. Ing. Širák jako vedoucí pohovoru zahájit správní řízení ve věci propuštění vojáka ze služebního poměru, a že si takové místo našel a že o něj byl zájem. Žalovaný však, aniž by se nějak vyjádřil k těmto tvrzením a k předmětnému místu, pouze konstatoval, že pokud jsou splněny podmínky dle § 19 odst. 1 písm. o) zákona o vojácích z povolání, služební orgán musí aplikovat propouštěcí důvod dle písm. o) citovaného ustanovení, bez toho aniž by mohl využít svého oprávnění věc samostatně posoudit, a rozhodnout o ní odlišně. Takový postup by nutně musel být kvalifikován jako nezákonný. Z těchto důvodů proto služební orgán I. stupně nezvažoval a ani nemohl zvažovat případné jiné služební zařazení odvolatele, a to přes skutečnost, že si tento měl služební místo sám zajistit.*
47. Tento závěr je však v rozporu se služebním postupem v této věci a ve věci jiných vojáků, když se v Podnětu ředitele Agentury komunikačních a informačních systému ze dne 13. 6. 2022, kromě jiného uvádí: „*N a v r h u j i jmenovaného zařadit na služební místo na základě splněných kvalifikačních předpokladů, stejné nebo příbuzné vojenské odbornosti, podle potřeb ozbrojených sil.*“ „*V případě, že nebude možné jmenovaného služebně zařadit na služební místo v rámci AČR, n a v r h u j i zahájí správní řízení ve věci propuštění....*“ A ve sdělení žalovaného ze dne 29. 9. 2023 doplněného přílohou 1, jak byla citována v bodě 17 rozsudku, je uvedeno, že *v jednom případě byla dne 2. 2. 2018 zrušena platnost osvědčení fyzické osoby na stupeň utajení Tajné a voják byl následně zařazen na jiné služební místo se stanoveným stupněm utajení „V“, aniž byla zkoumána otázka zavinění si nezpůsobilosti pro další výkon služby v dosavadním služebním zařazení vlastním jednáním. A v dalších třech případech byli vojáci v době zrušení platnosti osvědčení fyzické osoby na stupeň utajení Tajné služebně již zařazení na služebním (systematizovaném) místě se stanoveným stupněm utajení „V“, v důsledku čehož tudíž nebylo důvodu, aby byla přijata další opatření.*
48. Soud má tedy předně za to, že takový postup byl možný (viz Podnět ze dne 13. 6. 2022) a že v jiných případech byl aplikován (viz Příloha 1 Stanoviska ředitele Agentury personalistiky AČR). Proto vypořádání této odvolací námítky ve smyslu, že *takový postup by byl nezákonný*, nekoresponduje jednak se spisem jednak se správní praxí žalovaného a rozhodnutí je z tohoto důvodu nedostatečné a tím nepřezkoumatelné ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. Bylo na žalovaném, aby žalobci k jeho odvolací námitce vysvětlil, proč nebyl zařazen na jiné místo, kde osvědčení na stupeň utajení Tajné nepotřeboval,

když tento postup zde zjevně aplikován byl a když žalobce uváděl, že sám takové místo našel a byl o něj na tomto místě zájem.

49. K námitce žalobce, že žalovaný k výzvě soudu týkající se vysvětlení ohledně nepropuštění zbývajících 14 vojáků, uvedl ve své Příloze 1 opět jen tvrzení, aniž by je doložil důkazy, soud uvádí, že pro posouzení žalobcových námitek shledal toto Stanovisko včetně Přílohy 1 dostatečným a již netrval na doložení tohoto tvrzení složkami jednotlivých vojáků. Bude na

žalovaném, aby v následujícím řízení, pokud shledá postup správního orgánu prvního stupně při rozhodnutí o propuštění žalobce ze dne 7. 12. 2021 správným a toto nezruší, žalobci vysvětlil, proč jej nezařadil na jím zajištěné místo, když jiným vojákům takový postup umožnil, v rámci čeho bude muset žalovaný případně doložit jím tvrzené skutečnosti.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

50. Městský soud tedy shrnuje, že z důvodu, že shledal rozhodnutí žalovaného částečně nepřezkoumatelným ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s., rozhodl napadené rozhodnutí pro nezákonnost zrušit a věc vrátil podle § 78 odst. 4 s. ř. s. žalovanému k dalšímu řízení s tím, že žalovaný je vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku.
51. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož měl žalobce ve věci plný úspěch, náleží mu náhrada nákladů řízení. Tyto náklady představují náklady na soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč za žalobu; dále pak odměna a náhrada hotových výdajů advokáta. Podle § 35 odst. 2 s. ř. s. se pro určení výše odměny užije vyhláška č. 177/1996 Sb., advokátní tarif. Odměna náleží celkem za tři úkony právní služby, a sice za převzetí a přípravu zastoupení, za podání žaloby a její doplnění a za účast na jednání (4 x 3.100,- Kč dle § 7 advokátního tarifu). Městský soud žalobci nepřiznal náhradu nákladů za repliku ze dne 4. 3. 2021, protože v ní žalobce de facto pouze opakoval argumenty obsažené již v žalobě. Náhrada hotových výdajů sestává z paušální částky 900 Kč (4 x 300,- Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Protože je zástupce žalobce plátcem DPH, zvyšuje se náhrada nákladů řízení o částku 2 856 Kč odpovídající DPH ve výši 21 % z částky 16.453,- Kč. Celkem tedy činí náhrada nákladů řízení částku 19.456,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 4. října 2023

JUDr. Slavomír Novák v.r.

předseda senátu